

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΔΥΣΚΟΛΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ!

Της Κωνσταντίνας-Μιχαέλας Κυριάκου

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

A) ΝΑΤΑΣΑ: η κοπέλα που εξιστορεί την περιπέτειά της

B) ΚΑΤΕΡΙΝΑ: η δημοσιογράφος διεθνώς αναγνωρισμένη από τη νέα γενιά

Σκηνοθετικές οδηγίες:

Βρίσκεται σε ένα στούντιο ηχογράφησης για μια συνέντευξη με διάσημη δημοσιογράφο (στον χώρο βρίσκονται 2 καρέκλες και 2 μικρόφωνα στις οποίες κάθονται η δημοσιογράφος και η Νατάσα και μια κάμερα)

ΚΑΤΕΡΙΝΑ:

Καλησπέρα κυρίες και κύριοι. Αυτό είναι το 5ο επεισόδιο από τη σειρά “Έχω και εγώ κάτι να πω”. Η σημερινή μας καλεσμένη θα μας παρουσιάσει τη ζωή της και ένα συχνό φαινόμενο της Μέσης Ανατολής υποδεχτείτε την Νατάσα Στραβόσκαβα.

ΝΑΤΑΣΑ:

Γεια σε όλους !

ΚΑΤΕΡΙΝΑ:

Για όσους δε σε ξέρουν μπορείς να μας πεις λίγα λόγια για τον εαυτό σου. Για αρχή θα ξεκινήσω λέγοντας ότι βγήκες δεύτερη στους Ολυμπιακούς Αγώνες στην κατηγορία άλμα επί κοντώ και πρώτη στο άλμα εις ύψος στο πανελλήνιο πρωτάθλημα του 2020.

ΝΑΤΑΣΑ:

Με λένε Νατάσα είμαι από την Ελλάδα, αλλά μέχρι το 16ο έτος της ζωής μου έμενα στο Ιράκ μετά από την περιπέτειά μου αποφάσισα στα 17 μου να μετακομίσω μόνη μου στην Ελλάδα και να ασχοληθώ με αυτό που μου απαγορευόταν, το στίβο. Μπήκα στην τοπική ομάδα και άρχισα να αγαπάω αυτό το άθλημα πιο πολύ από οτιδήποτε άλλο. Ο προπονητής μου αποφάσισε να προσπαθήσουμε στο πανελλήνιο πρωτάθλημα, στο οποίο πήρα την πρώτη θέση. Καμία από τις συναθλήτριές μου δεν πίστευε σε μένα. Όμως μετά από τη συμμετοχή μου στους Ολυμπιακούς Αγώνες, απέδειξα την αξία μου.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ:

Ανέφερες και κάποιο συμβάν. Μήπως μπορείς να το μοιραστείς μαζί μας, αν αυτό είναι εντάξει.

ΝΑΤΑΣΑ:

Αυτό που συνέβαινε σε εμένα, συνέβαινε και σε πολλές άλλες οικογένειες. Στην αρχή όλα ήταν ωραία μέχρι τα 6 μου έμενα μόνο με τη μητέρα μου, χωρίς να έχω γνωρίσει

τον μπαμπά μου. Όταν όμως αυτό συνέβη και τον γνώρισα, ήταν η αρχή του τέλους. Εκείνος είχε άλλες 3 γυναίκες και 4 παιδιά. Στην αρχή ξανά απομακρυνθήκαμε για λίγο καιρό, αλλά μετά από 2 χρόνια που ήμασταν κρυμμένες μας βρήκε. Άρχισε να χτυπάει την μητέρα μου και εμένα με ανάγκασε να αρχίσω να φοράω χιτζάμπ, κάτι που για την ηλικία μου δεν ήταν αναγκαστικό. Ύστερα δεν με άφηνε να πηγαίνω στο σχολείο, αλλά ούτε να συναντιέμαι και με ανθρώπους που εκείνος δεν ήξερε, όπως τους συμμαθητές μου. Όταν δεν φορούσαν σωστά, ενημέρωνε ο ίδιος στην αστυνομία ή με χτυπούσε ο ίδιος με κάποια ζώνη. Όταν άρχισε να χτυπάει τη μαμά μου μπροστά μου, άρχισα να φοβάμαι πολύ και από τα 14 τα 16 εγώ με τη μαμά μου αρχίσαμε να μαζεύουμε Χρήματα για να φύγουμε. Όταν το κατάλαβε, έγινε έξαλλος και τότε ήταν που ήρθε η μοιραία νύχτα. Προσπαθήσαμε να φύγουμε από την πίσω πόρτα. Μέση της νύχτας, αλλά εκείνος ξύπνησε. **(Και οι 2 αρχίζουν να συγκινούνται.)**

Όταν πια ήταν σίγουρος, πήρε το όπλο και πυροβόλησε εμένα στο χέρι και τη μαμά μου στο κεφάλι. Εγώ πρόλαβα να φύγω, αλλά η μαμά μου άφησε την τελευταία της πνοή έξω από τα κάγκελα του σπιτιού που της είχε γίνει φυλακή.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: (Πίνει λίγο νερό και συνεχίζει βουρκωμένη)

Πώς είχες την ψυχική δύναμη να συνεχίσεις όλο αυτό το δύσκολο ταξίδι μόνη σου, τόσο μικρή;

ΝΑΤΑΣΑ:

Νομίζω ήθελα απλά την ελευθερία μου και να κάνω την μαμά μου περήφανη. Ήξερα ότι αν γυρνούσα πίσω δεν θα είχα κανένα δικαίωμα και ίσως έχανα και τη ζωή μου. Προτιμούσα να πεθάνω προσπαθώντας να απελευθερωθώ παρά να γίνω δειλή γυρνώντας πίσω. Αλλά δεν ήταν καθόλου εύκολο.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ:

Πώς έφτασες μέχρι εδώ εννοώ; Με κάποια βοήθεια ή ακόμα πώς επιβίωσες χωρίς βοήθεια ή υποστήριξη από κάποιον μεγαλύτερο;

ΝΑΤΑΣΑ:

Είχαμε προετοιμαστεί, είχα πάρει μαζί μου φαγητό και νερό και ευτυχώς είχα αρκετή βοήθεια. Με το που έφτασα στα σύνορα του Ιράκ με τη γειτονική χώρα, με έπιασαν για λίγες μέρες και κάλεσαν το μπαμπά μου. Ευτυχώς πρόλαβα να ξεφύγω και να φτάσω στο σημείο συνάντησης με τον συγγενή μου από την Ελλάδα που με πήρε με ψεύτικο διαβατήριο και με έφερε ως εδώ.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ:

Άρα ευτυχώς κάποιον είχες εδώ.

ΝΑΤΑΣΑ:

Ευτυχώς είχα τους καλύτερους συγγενείς. Ήταν αδερφός της Μαμάς μου, με φιλοξένησε, ώσπου βρήκα δική μου δουλειά και σπίτι. Εν τέλει έμαθα πολύ καλά ελληνικά και άρχισα να ντύνομαι όπως θέλω να λέω τη γνώμη μου ελεύθερα και να εκφράζομαι με τον τρόπο μου και την προσωπικότητά μου χωρίς να με χτυπούν και να με χειραγωγούν συνεχώς.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ:

Σε ευχαριστώ πολύ που ήρθες σήμερα και μας είπες την απίστευτη ιστορία σου και σου εύχομαι όλα στη ζωή σου να έρθουν καλά. Και όπως τα θες, γιατί πραγματικά το αξίζεις.

Τέτοιες ιστορίες πρέπει να ακούγονται και οι άνθρωποι που τις έχουν βιώσει είναι πραγματικά πολύ δυνατοί. Και στην συγκεκριμένη περίπτωση είσαι ένας από τους δυνατότερους ανθρώπους που έχω γνωρίσει στη ζωή μου.

ΝΑΤΑΣΑ:

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Η Νατάσα και η Κατερίνα αγκαλιάζονται και φεύγουν συγκινημένες από τον χώρο.)

ΤΕΛΟΣ